

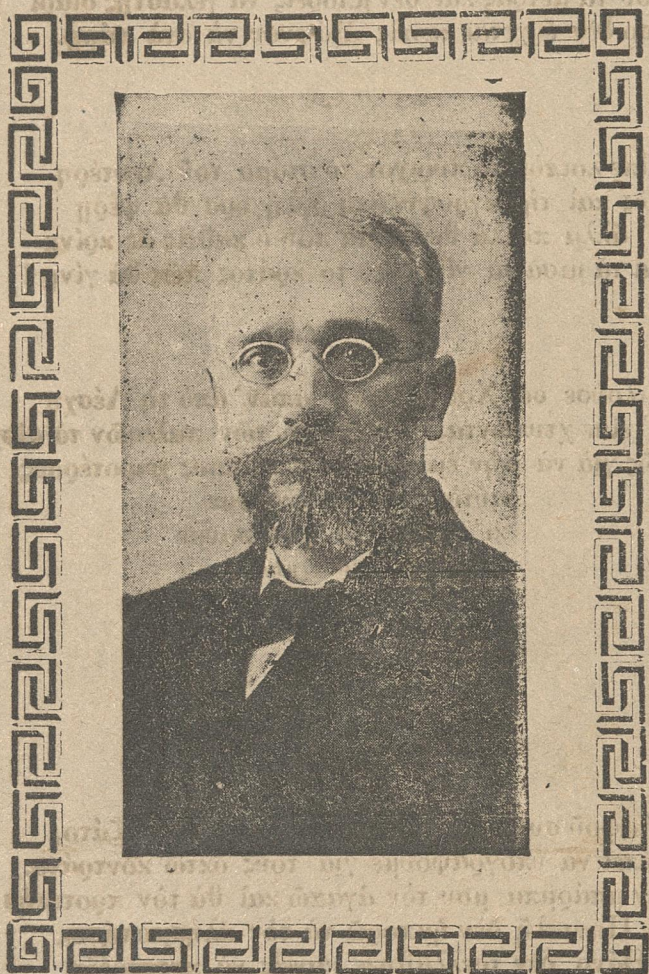

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΣΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Καλώς μᾶς ἤλθετε Κρητικέ! Ὀλόθερμη ἀγκάλη
ἀνοίγει καὶ σὲ δέχεται ἡ Νῆσος ἡ μεγάλη,
κι' ὁ ἔρακοςμῆνος τῆς λαὸς σὲ νοῦ καὶ γενναϊότη,
περηφανεύεται πολὺ
π' ἀπὸ κοντὰ γλυκοφιλεῖ
τὸν ἀκραιφνή, τὸν ἔντιμο, τὸ γίγα πατριώτη.

Κι' ἡ σοβαρὴ Κεφαλλωνιά μαζὺ μὲ τ' ἄλλα μέρη,
σηκώνεται γιὰ σέβανε μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι
κι' ἀκολουθοῦσα ἱερὸν φιλοπατρίας νόμο,
θὰ κόψη ὅσους κόβουνε τὸν τίμιό σου δρόμο.

Ἀμφιβολία, Κρητικέ, καμμία μὴ σοῦ μένη
πῶς στρατιῶται σου πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι
εἶν' ὅλοι ὅσοι ἔχουνε γιὰ τὴν πατρίδα πόνο,
κι' ἐχθροὶ σου εἶναι μόνο
ἐκεῖνοι ποὺ τὴν γύμνωσαν ἀπ' ὅλα τῆς τὰ κάλλη
καὶ σὲ ζηλεύουν πῶτρεξες νὰ τὴν στολίσης πάλι.

Ἔτσι καθὼς ἀρχίνησες ἐπίμενε καὶ θέλε
ν' ἀναγεννήσης τίμια τὸ ἔθνος, Βενιζέλε.
Ἔτσι προχώρει ἐν πυγμῇ καὶ χτύπα στὴν ἀράδα
τοὺς νάνους ποὺ τὴ φέρανε στὸν ἄδη τὴν Ἑλλάδα.

Κανείς ἀπ' ὅσους ἔχουνε φιλότιμο στὰ στήθερα,
δὲν θ' ἀρνηθῆ, Λευτέρη μου, νὰ δώσῃ τὴ βοήθειαν,
στὸ ἔργον τὸ μαγντικὸν πᾶσις θεμελιωμένον.
Ἀνάσκει μ' ἐσάνανε τὸ ἔθνος τὸ θλιμμένον
καὶ καταρρέει τοὺς πικροὺς ἐκείνους ὀλετήρας
τώρα πῶφάνηκες ἐσὺ ὁ ἀληθὴς σωτήρας.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Τὸν εἶδες, φαυλοζόατη μου, τοῦ ἔθνους τὸ μεσία ;
Τὸν εἶδα κι' εἶχα τὴ χαρὰ
πῶς θὰ μιλοῦσε τρυφερὰ
γιὰ τὴ Μονοκρουσία.
Τὸν εἶδα καὶ μῶγάλασε ὅλα μου τὰ ὠραῖα
ἀφοῦ δὲν εἶπε τὸ οὐδὲν περὶ τοῦ μπάριμπ' Ἀντρέα.

Δὲν ξέρω τί τῶστοίχιζε στοῦ λόγου του τὴ ῥύμη,
νὰ πῆ καὶ γιὰ τὸ μπάριμπά μου ποῦ χάρει τέτοια φήμη,
νὰν τὸν ψηφᾶνε γενικῶς φτωχοὶ κι' ἀρχοντολόι !
Ἐτότες θ' ἀπγαίν' ἡ δουλειὰ πραγματικῶς ὁλοῖ,
χωρὶς νὰ σκοτιζώμαστε καὶ ν' ἀχουμε τὴν ἔνοια
μὴν τὸν τραβήξῃ αὐριο κανεὶς ἀπὸ τὰ γένια.

Μ.— Μὴν ἀπελπίζεσαι μωρὲ κι' ὁ μπάριμπας θάρτη σῶτος.
Γ.— Γένεται σφίξῃ φοβερῇ
καὶ βόισκονται μωρὲ Μαρῆ
τὰ πράματα σὲ σκότος
διὰ τὴν τύχην τῆς σεπτῆς ἡμῶν Μονοκρουσίας.
Ἄλλὰ κι' ἂν τὸν ἐξέχασε τὸ μπάριμπά ὁ μεσίας,
ἐκεῖνος ἐπετάγηκε κοντὰ του μὲ τὸ σάρτο
καὶ τοῦτε «μ' ἀλησιμόνησες ἀλλὰ σκοπεύω νᾶρωτ !»

Μ.— Μποροῦσε νὰ τὸν θυμηθῇ σὲ τέτοιο νταβατοῦρι ;
Θᾶταν τὸ δίκιο σου πολὺ
ἂν ἔλεγε γιὰ Παντελῆ
εἶτε γιὰ τὸ Μουσούρη,
μ' ἀφοῦ μᾶς εἶπε τοὺς ἐφτά καὶ τὸν Ἀλιβιζάτο,
ὁ χῶρος ἐκλεισ' ἔδεκει. Δὲν εἶχε κι' ἄλλο τράτο !

Εἶδες λοιπὸν ὑποδοχὴ γιὰ τὸν ἔθνοσωτήρα,
πῶπιασε μὲ τὸν πέλεκυ καὶ μὲ τὴν κλαδευτήρα
κι' ἐπάστρεψε τὰ βρώμικα κι' ἐπέταξε τὰ σάπια
καὶ τόκα,ε νὰ περπατῇ τὸ κράτος σὰν τὴν πάπια;

Εἶδες χαρὲς γιὰ δαύτονε καὶ μουσικὲς κι' ἀψίδες ;
Γ.— Τώρα καὶ τώρα οἱ παλῆοι ἐχάσαν τῆς ἐλπίδες
κι' ἐγένηκε τὸ αἷμα τους, μωρὲ Μαρῆ, κουρκοῦτι.
Μ.— Ὑποδοχὴ στὴν τῆρα μὴ δὲν εἶσαι σὺ ἑτοῦσι
Ἐτρέψε κόσμος σὰν φελλὸς νὰ γοῆ τὸ Βενιζέλο
καὶ σπῆτι τῆς δὲν εἶσαι καμμία κουρκοῦτι !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Δὲν ἔμεινε παληόγορα, δὲν ἔμεινε γυναῖκα
ὅπου νὰ μὴν κατέβηκε τὸ γίγα νὰ θανατώσῃ,

τὸ γίγα ποῦθε, κύριε, κι' ἐνίσχυσε τὴ Μέγα
σὲ τρόπο ποῦναι δύσκολο κανένανε νὰ χάση.

Ἐποδοχὴ παρόμοια δὲν εἶδα στὸν αἰῶνα.
Τὶ περιστέρια ζωντανά,
τὶ λούλουδα ζακυνθινά
ποῦ δὲν ἐπέσανε ποτὲ οὔτε σὲ πριμαντόνα.

Θυμᾶσαι ποῦ σοῦ τᾶλεγα περὶ τῆς Μέγας Γιάννη,
πὼς θάναι καλοφούρτηνη μὲ τὸ γαμπρὸ ποῦ κάνει ;
Ἄψιδες, φιλαρμονικὲς καὶ ἄνθη καὶ τριήρεις
ὅλα γαλεντομίστηκα τὰ πλέρωσ' ὁ βεζύρης.

Τώρα πῶσυγγενέψαμε μὲ τέτοιο γαλεντόμο,
βάρδα μεγάλοι καὶ τρανοὶ
πόπηρ' ἀέρα τὸ πανὶ
καὶ τὸ κουπὶ μας δρόμο.

Ἐποδοχὴ πρωτοφανῆς, ὑποδοχὴ περφέτα.
Γ.— Εὐγε τοῦ φαμελίτη σου τοῦ Γιώργη τοῦ Μορφέτα
ποῦ νύχτα μέρα, βρὲ Μαρῆ, τὸν εἶχανε στὸ πόδι
γι' αὐτὰ τὰ λίαν ὑψηλά τοῦ ἔθνους ἰδεώδη.

Μ.— Τὸ φαμελίτη μου, μωρὲ, μὴν ἐπαινῆς μονάχα.
Ἐργάστηκε κι' ὁ Γασπαρῆς, ἢ δὲν τὸν εἶδες τάχα
ποῦχε στὴν ἐξουσία του σαράντα παληκάρια
γιὰ νὰ κολοῦν τὸν Τετανὲ σὲ οὐλα τ' ἀγωνάκια.

Σ' αὐτὰς τὰς ἐξαιρετικὰς τοῦ τόπου περιστάσεις
ποῦ ἀπαιτεῖται σύντονος ἐνέργεια καὶ δρασίς,
ἄλλος μὲ τὸ πριόνι του κι' ἄλλος μὲ τὴν ἀρίδα,
πολλοὶ μαστόροι γίνονται θυσία στὴν πατρίδα.

Γ.— Τρεῖς μουσικὲς ἐφέρνανε τὸν Κοητιδὸ τὸ γίγα
κι' ἐπεφτ' ἀπάνου του Μαρῆ, τ' ἀσκέρι σὰν τὴ μυῖγα.
Ἐνας τῶφίλιε τὸ βρακὶ καὶ δέκα τὴ βελάδα
τ' ἀνθρώπου πῶκατόρθωσε νὰ φτιάσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Λιθιά γὰ τὸν κομματισμὸ, ποῦ πέφτει καὶ πλακάνει
ἦταν ὁ λόγος πῶβγαλε ἀπάν' ἀφ' τὸ μπαλκόνι,
Καὶ τί δὲν ἐκατέβασε ἐκεῖνο τὸ κεφάλι !
Μ.— Ὅσα θυμᾶσαι πέσ' μου τα γιὰ νὰν τ' ἀκούσω πάλι.

Γ.— Ἐν πρώτοις εἶπε, βρὲ Μαρῆ, πὼς ἡ Κεφαλληνία
φωστήρες ἔβγαλε πολλοὺς
ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κουρλοὺς
ποῦ δὲν τοὺς ἔβγαλε ποτὲ καμμία κοινωνία !

Μὲ λόγους ὁ σωτὴρ βαθεῖς
κι' ἐν τῇ ἐκφράσει θεῖους,
ἐκίηρξε σεισμοπαθεῖς
πολλοὺς ὑποψηφίους
κι' ἂν ἴσως ὁ μηχανικὸς τοὺς ἐκουβεν ὡς τώρα,
τσῶβγαλε μὲ τὸ λόγο του ὁ Βενιζέλος φόρα.

Εἶπε πὼς τώρα λειτουργοῦν κανονικῶς οἱ νόμοι
καὶ παραμπὸς καλλίτερα θὰ λειτουργοῦν ἀκόμη.

Εἶπε ψηλά πὼς θὰ σταθῇ καὶ ἡ Δικαιοσύνη,
νὰ μὴν μπορῇ νὰ κρεμαστῇ
στὴ ζυγαρία τοῦ δικαστῆ
καμμία δεσποσύνη!

Εἶπε πὼς τὰ πολιτικὰ
θὰ λάβουν ἄλλη ὄψη.

Εἶπε πὼς τὰ δημοτικὰ
κι' ἐκεῖνα θὰν τὰ κόψη
καὶ θὰ γλυττώσῃς ἀπ' αὐτοὺς ποῦ τάχουν νοικιασμένα
καὶ κόβουνε διπλότυπο γιὰ ῥοῦχα λερωμένα.

Ὅλα τ' ἀνάφερε, Μαρῆ, τὰ ἔργα τὰ σωτήρια
κι' ὅταν ὁ λόγος ἐφθασεν εἰς τὰ ἑκατομμύρια
ποῦ ἐξοικονομήθησαν διὰ στρατοῦς καὶ στόλους,
μεγάλος ἐνθουσιασμὸς παρετηρήθη σ' ὅλους.

Ὁ κόσμος δὲν ἐδούλιαζε, ζήτην νὰν τοῦ φωνάζῃ
μὲ τὰ ἑκατομμύρια π' ἄρχιζε ν' ἀραδιάζῃ.
Δύο καὶ δύο τέσσερα καὶ δύο κι' ἕνα τρία.
Λογαριασμὸς, μωρὲ Μαρῆ, μὲ τὴ γεωμετρία
ποῦ τὰ μετράς καὶ δὲν μπορεῖς νὰ γελαστῆς διάρι
ὅσο δὲν ἔρχεται κανεὶς ἀξάφνου νὰ στα πάρη.

Εἶπε λοιπὸν τὸ πύρινον τὸ στόμα τοῦ Λευτέρη
πὼς καὶ τὴν ἀγοφυλακὴ ὀγλήγορα θὰ φέρῃ
κι' ἄλλα πολλὰ θεάρεστα ποῦ ὁ καθεὶς ἄς κρίνῃ
καὶ τὰ μισὰ νὰ γίνουνε, τὸ κράτος πὼς θὰ γίνῃ !

Μιλοῦσε σὰ Χρυσόστομος ἀπὸν ἀπὸ τὴ Λέσχη
κι' εἶπε χτυπώντας, βρὲ Μαρῆ, τὸν παλαιῶν τὰ αἴσχη,
πὼς γιὰ νὰ μὴν ἐμπέσωμεν εἰς λύκους χειροτέρους,
αὐτὸν νὰ ἐνισχύσωμε
κι' ἀράδα νὰ ψηφίσουμε
ἑφτά φιλελευθέρους.

Μ.— Ἐνθουσιάζηκα μ' αὐτὰ
τὰ λόγια τοῦ Λευτέρη
κι' ἂν δὲ ψηφίσω τοὺς ἑφτά
νὰ μοῦ κοπῇ τὸ χέρι.

Μ' ἀφοῦ συνέστησε θερμῶς καὶ τὸν Ἀλιβιζάτο,
πρέπει νὰ ὑπογράψουμε γιὰ τοὺς ὀκτὼ κοντράτο.
Τὸν μάρμπα μου τὸν ἀγαπῶ καὶ θὰ τὸν προτιμήσω,
τὸν Παντελῆ δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸν ἀλησημονήσω,
τὸ Θάνο δὲν τρελλάθηκα κανεὶς νὰ κατατρέξῃ,
κι' ἀπ' ὄσους ἄλλους βγαίνουνε μ' ἀρέσουνε πέντ' ἔξη,
κι' ἔτσι κανεὶς καὶ τὴν καρδιά τοῦ Βενιζέλου κάνει
κι' ἐκείνους ποῦ τ' ἀρέσουνε ἀπόξου δὲν τοὺς βγάινει.

Γ.— Ἐνθουσιάζηκα, Μαρῆ,
ποῦταν ὁ λόγος του σφυρὶ
γιὰ τὴ φαυλοκρατία,
καὶ κύττα κακομοίρη μου μὴν πέσης σ' ἁμαρτία
ν' ἀφήσῃς τὸ συνδυασμὸ, ἐν ᾧ ἀγνότης θάλλει,
διὰ νὰ εἰσχωρήσουνε οἱ φουλοκράτες πάλι!

Τὶ τράβηξαν τὰ κόμματα ἀπὸ τοῦ στόματός του!
Τὶ ῥήτωρ ἐξαιρετικὸς
κηρύσσων ἀποκλειστικῶς
ὑπὲρ τοῦ κόμματός του!

Μ.— Ὁμίλησε μὲ νόμμερα κι' ἀπέδειξε βρὲ Γιάννη,
πὼς ὅλα μᾶς τὰ κάμανε ἐκεῖν' οἱ λαοπλάνοι
καὶ τόσο μ' ἐνθουσίασε, π' ἂν ἤθελε τοὺς εἶχα
πίστεψε πὼς θὰν τζῶβγανα τὰ γένηα τσίχα τσίχα!

Ἀκοῦς τί μᾶς ἐκάμανε, κακὴ ψηγῆ τους μέρα!
Κι' ἀντὶς π' ἀκοῦνε πανταχοῦ τὴ λαϊκὴ φοβέρα
νὰ κάτσουνε στὴν τρύπα τους βουβοὶ καὶ μαζωμένοι,
βγαίνουν π' ὅλην ἐξέλαση καὶ πούλο μανιὰ λέρι
καὶ δίχως νάχουν μέσα τοὺς διακρίσι καμμία,
νὰ σοῦ μεταγγιστοῦνε δημοσία ταμεία!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Τοῦ λόγου τελειώνοντας ἡ διαδικασία,
ἀμέσως οἱ ῥεδιφηδες ἐπύσαν τὸ μεσά

πού την καινήν ανάστασιν τού ἔθνους μας κηρύττει.
 και στοῦ βαλῆ
 τού Νικολῆ
 τόν πήγανε τὸ σπῆτι.
 Ἐκεί τὸν κολατσίσανε μὲ φαγητὰ σποδαῖα,
 και μ' ἐκαλέσανε κι' ἐμὲ κι' ἐπῆρα μιὰν ἰδέα
 πῶς τρῶν αὐτοὶ πού γίνονται σὲ κόμματα βαλῆδες,
 και πῶς ἐμεῖς ἢ γλίδες!

Ἄλλες ἀψίδες και τιμές και νέο νταβατοῦρι
 τῶκάμανε τ' ἀπόγιομα πῶπῆε στὸ Ληξοῦρι.
 Λαὸς, παπάδες, πάρεδρος στὴν προκυμαία κάτω
 κι' ὄλες ἢ Ληξουριώτισσες ἀπάνου στὸ Μαρκάτο,
 και σύμπασα προσέδραμεν ἢ πόλις τῶν Παλέων
 νὰ βλέπῃ τὸν ἀνορθωτῆ
 π' ὅπου τὸ πόδι του πατεῖ
 οὔτε και περονόσπορος δὲν ξαναπέφτει πλέον.

Ἔχουν κι' αὐτοὶ πεποίθησι στοῦ κράτους τὸ σωτήρα,
 πού δίχως γαλαζόπετρα και δίχως ψεκαστήρα,
 μὲ νάματ' ἀνορθώσεως μονάχα τὸ θαντίζει
 και μόνο του φρουτίζει.

Σπουδαῖος ἦτανε Μαρκῆ κι' ὁ λόγος ὁ ἐν Πάλῃ.
 Τὰ χτύπησε τὰ κόμματα μὲ φόρτα πιὸ μεγάλη,
 ἀλλὰ περὶ συνδυασμοῦ δὲν εἶπεν ὁ μεσία;
 γιὰτὶ ὁ κόσμος ὁ ἐκεῖ
 σφριγῶν ἐν τῇ πολιτικῇ
 εἶν' ἄλλης, ὅπως φαίνεται, ἰδιοσυγκρασίας.

Συγκινημένος ἔφυγε ὁ γίγας μας ἐν τέλει
 μὲ τὰς θεριάς ὑποδοχὰς ἡμῶν και Ληξουρίου,
 ἀλλὰ και ἢ προσωφώνησις ἐκείνη τού Τσετσέλη
 «ζήτω ὁ ἐν ὀνόματι ἐρχόμενος Κυρίου»
 ἐκείνη ὄλα τᾶδεσε και βάνω τὴν τελεία
 ἀνακραυγάζων ὡσανὰ μαζὺ μὲ τὸν Ἥλα.

**Μόνος ὁ Μαρκῆς τὴν ψάλλει
 τὴν αὐριανὴν τὴν πάλῃ.**

Αὔριο εἶν' ὁ πόλεμος τῶν ἐθνικῶν πεισμάτων
 πού ἀφ' ἐνὸς αἰ. φάλαγγες τῶν παλαιῶν κομμάτων
 και ἀφ' ἐτέρου ὁ στρατὸς τού γίγαντος Λευτέρῃ,
 θὰ βγοῦνε νὰν τὸ τρίψουνε στὴν κάλη τὸ πιπέρι.

Αὔριο εἶν' ὁ πόλεμος ὁ μέγας και λυσσώδης
 πού θ' ἀβγοῦνε νὰ παλαίψουνε Μεσίας και Ἡρώδης!
 Αὔριο εἶν' ὁ πόλεμος κι' ἢ πεισματώδης πάλῃ
 περὶ τού ἂν οἱ Ἕλληνες ἀλλάξανε κεφάλι.

Αὔριο θ' ἀποδείξετε, ὦ ἐκλογεῖς γενναῖοι,
 ἂν σᾶς τραβοῦν οἱ παλαιοὶ, ἢ σᾶς ἐκλύουν νέοι.
 Αὔριο θ' ἀποδείξετε στὴν κάλη πού θὰ πάτε,
 τί καθεστῶς στὸ κράτος σας νὰ μένη προτιμάτε,
 ἐτοῦτο ποῦρθε κι' ἔβαλε τού κόσμου σαλιβάρια,
 ἢ τ' ἄλλο ποῦχε μολισιὰ νὰ βόσκουν τὰ μουλάρια;

Αὔριο θ' ἀποδείξετε ὁωμνοὶ πεφιλημένοι
 πού τόσοι κι' ἄλλοι ἐθνικοὶ σᾶς κατακαλοῦν πόθοι,
 ἂν ἢ κουρλαμάδα σας ἢ βαθμομετρομένη
 εὐδοίκεται εἰς ὕφρσιν ἢ πάλιν ἀνυψώθη!

Αὔριο θ' ἀποδείξετε ἂν ἔχετε τὸ θάρρος
 νὰ βγάλετ' ἀπὸ πάνω σας τῆς βροχίας σας τὸ βάρος
 ἢ προτιμάτε πάντοτε στὴ βροχία σας νὰ ζῆτε
 μολύνοντες τὸ ἐνδοξον τὸ χῶμα πού ποτεῖτε.
 Αὔριο θ' ἀποδείξετε στὴν κάλη πού θὰ πάτε,
 ἂν πράγματι σᾶν Ἕλληνες, τὸ ἔθνος ἀγαπάτε,
 ἢ θέλετε νὰν τῶχετε σὰ χέρσο περιβόλι
 π' ἀράδα κι' ἀνερότητα μέσα νὰ βόσκει ὄλοι.

**Δυναμόνω μὲ θυρούους
 ὄλους τοὺς ὑποψηφίους.**

Σηκωθῆτε γιαντισάροι παλληκάρια ζηλευτὰ.
 Μέκα εἶναι πού προστάζει
 και σουλτάνος διατάζει
 νὰ ψηφᾶτε τοὺς ἐφτὰ.

Σηκωθῆτε γιαντισάροι στὸ σουλτάνο σταθεροὶ.
 Ἐκλογῆς βαρεῖ τρομπέτα,
 σήκω Πόπο και Μορφέτα
 και κουμπάρε Γασπαρῆ.

Ἀπλωθήκανε τῆς Μέκας ἢ σημαίε; ἢ τρανές.
 Φαυλοκράτες τί τυρᾶτε;
 Τόπο τώρα και βαρδάτε
 νὰ περνᾶ ὁ Τετενές.

Ἡ ἀνόρθωσις τού κράτους
 ἔκαμε τσοῦ λύκου; γάτους
 και ἢ Μέκα δὲν ὁμοιάζει μὲ τὴ Μέκα τὴν παλῆ.
 Τώρα κάνετε μὰς θέσι
 νὰ περνᾶμε μὲ τὸ φέσι
 τὸν Τσετσέλη τὸ σιόρ Λιά.

Πολεμήσετε γενναῖα γιαντισάροι προσφιλεῖς
 νὰ νικήση κατὰ κράτος
 τὸν ἐχθρὸν κι' ὁ Χαριάτος
 ὁ ἐπίζηλος Βαλῆς.

Ἔχει ὄλοι τὸ μυαλό σας
 κι' ἀκοῆστε τὸ σπαθὶ
 μὴν ὁ Μαυροκέφαλος σας
 κατὰ λάθος νικηθῆ.

Σηκωθῆτε γιαντισάροι και προσέχετε πολύ,
 ὁ Ραφτόπουλος νὰ πάη ἐκ τῶν πρώτων στὴ Βουλῆ.
 Τὸ σπαθὶ μὲ θάρρος κράτει,
 Γασπαρῆ μου φωναρᾶ,
 νὰ μοῦ βγάλῃς τὸ Σωκράτη
 πανταχοῦ παλληκαρᾶ.

Προσφιλῆ Ἀλιβιζάτε και δετόρε μου χρυσέ
 πού θεομῶς ὁ Βενιζέλος μὰς ἐμίλησε γιὰ σὲ,
 μὴ φοβᾶσαι κι' ὁ λαὸς μας ὑπερομέτρως ἐκτιμᾶ
 κάθε ἀνθρωπον ἀξίας πού τὸν τόπο μας τιμᾶ.

Βόγα, μπάριμα μου και σία
 παλληκάρια νὰ φανῆς.
 Ζήτω ἢ Μονοκρουσία
 ἢ τῶν πάντων κορωνίς.

Ζήτω και τού μπάριμ' Ἀντρέα π' ἀγαπιέται πανταχοῦ
 και σκοτώνεται στὸ βῆμα γιὰ τὰ δίκια τού φτωχοῦ.

Παντελῆ μὴ δειλιάσης στὸν ἀγῶνα πού θὰ πᾶς
 κι' ἢ ἐυχῆ θὰ σὲ γλυτώτῃ τού μεσία π' ἀγαπᾶς.
 Κι' ἂν ἐκ λόγων ὁ Λευτέρῃς,
 πού τοὺς ἔξρω και τοὺς ἔξοεις,
 σ' ἄφησ' ἔξω τῆς αὐλῆς,
 ἀπ' αὐτὰ νὰ μὴ φοβᾶται παντελῶς ὁ Παντελῆς.

Παλληκάρια δὲν εἶν' ἄλλο σὰν και τὸ Συνοδινὸ.
 Δὲν ἀπέμεινε λαγκάδι δὲν ἀπέμεινε βουνὸ
 πού νὰ μὴν τὸ τριγυρῆσῃ μὲ τὸ πόδι του ταχὺ.
 Δὲν ἀπέμεινε γοηῦλα πού νὰ μὴν τὴν κατηγῆ
 και νὰν τὴν ἐνθουσιάσῃ διὰ λόγου φλογεροῦ
 κι' εἶναι κρέμα τόσους μῆνες νὰ δουλέψῃ κουτουροῦ.

Λεοντόκαρδε Γεράκη ξακουσμένε στὸ Νησί,
 μὲ τού Ράλλη τὴ ὁμοφαία ἔβγα χτύπα τους και σὺ.

Τετραπέρατε Βριώνη
 πού γελᾶς μὲ τὴν πυγμῆ,
 κόψε τη μὲ τὸ πριόνι
 τού μεσία τὴν ὀρημῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Μὴν ἀφ' ἔξω Μορφέτα ἢ τῆς Μέκας τὸ πορὰ
 παρὰ γτύπασε και βάσει
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τι μ' ἀρέσει τού Μαρκέτου ἢ ἰδέα ἢ σοφῆ,
 πού πιτύχη δὲν πιτύχη δὲν τού καίεται καρφί.

ΑΝ 57 0037

ΕΚ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΘΩΝ ΤΕΤΕΝΕΣ

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑποψηφίου κ. Ὀθωνος Τετενέ, ἀναγνωρίζομεν τὴν Κεφαλ-
ληνιακὴν σοβαρότητα ἐν τῇ μεγάλῃ δρά-
σει αὐτῆς.

Εἰργάσθη καὶ ἀπέκτησε περιουσίαν, διὰ
τὴν μεταχειρίζεται πρὸς ὠφέλειαν τῶν
ἄλλων.

Πολιτεύεται, διὰ τὴν συντελέσῃ κατὰ
τὰς δυνάμεις του πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ γοήτρου, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ
πρωτεργάτου Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Δὲν εἶναι ὄητος εἰς πομπώδεις φράσεις,
ἄλλ' ἀπέδειξεν ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ὁμιλίᾳ του,
νοῦν πρακτικὸν καὶ θετικὴν ἰσχυροτάτην.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τετενέ, ἀντι-

προσωπεύεται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβου-
λίῳ ἢ Κεφαλληνιακῇ ἰδιοφυίᾳ ἐν τῇ πρακ-
τικότητι.

Ἐκλεγείσθαι βουλευτὴς κατὰ τὰς παρελθού-
σας ἐκλογὰς, ἀντελήφθη ἐκ τοῦ πλησίον
τὰς ἀνάγκας τῆς ἰδιαίτης πατρίδος του
καὶ κατήρτισε σχέδιον περὶ τοῦ πῶς θὰ
πληρωθῶσιν αὐτὰ.

Ὁ Τετενέ εἶναι ἀπαραίτητος καὶ διὰ
τὴν βουλὴν καὶ διὰ τὸν τόπον μας.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ Νομοῦ, ἃς εἶναι βέβαι-
οι, ὅτι δίδοντες τὴν ψήφον των εἰς τὸν Τε-
τενέ, ἐνισχύουν οὐ μόνον τὸν Βενιζέλον δι'
ἐνὸς ἀφοσιωμένου στρατιώτου, ἀλλὰ καὶ
τὴν ἰδιαίτην πατρίδα των πολλαχῶς ὠ-
φελούσι.

Τοιοῦτους ἄνδρας, νοήμονας, δραστη-
ριοὺς καὶ ἐνδιαφερομένους εὐλοκρινῶς διὰ
τὴν προόδον τοῦ ἔθνους, ἀναμένει συνερ-
γάτας ὁ Βενιζέλος.

Σὲ θαυμάζομε Δρακούλη
πῶχεις κάλαμο δεινὸν,
μ' ἀπὸ Λόντρα σ' Ἀργοστόλι
εἶν' ταξεῖδι μακρονδόν.

Μ' ὄση σφίξῃ κ' ἂν ὑπάρχῃ
μ' ὄση νᾶναι στενωσιά,
τί κακὸ μπορεῖ νὰ πῆτε
γὰ τὸ Θάνο τὸ Μπασιᾶ ;
Ἡ τιμὴ κ' ἡ σοβαρότης
τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ,
μέσα στοὺς ἐφῆτα νὰ φέρετε
καὶ τὸ Θάνο βουλευτῆ.

Ὁ Γιορλάνος τὸ σαῖνι
ποῦ μοῦ λένε πῶς θὰ μείνῃ
μέσ' τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ,
τὰ ἐργάζεται περφέτα
νὰ σωθῆ μετὰ τὴν λαντσέτα
τ' ἀδερφοῦ του τοῦ γιατροῦ.

Σὲ γουστάρω Μιλτιάδη
ποῦ κρυφὰ σὰν τὸ κουνάδι.
κάνεις σχέδιο φοιχτὸ,
νύχτα νάβγῃς στὸ καρτερί
γὰ νὰ σφάξῃς τοῦ Λευτέρη
τοὺς κοκάρους τοὺς ὀχτῶ.

Μὲ τὸ κῆμα ποῦ βοῖζει
γὰ τὸ βενιζελισμό,
φυλαώσουνε Παῖζη
ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ.

Φάτους ὄλους Μαζαράκη
εὐγλωττία περισσὴ
μαῦροι νάβγουν σὰν κοράκοι
καὶ λευκάτατος ἐσὺ.

Μουρελάτε π' ὄλο λύπες
τόσες ἔλαβες φροῆς,
τώρα π' ἄρχισες τοὺς «Μύδρους»
θὰ γνωρίσῃς καὶ χαρῆς.

Πὰρ' τὸ ὄπαλο στὸ χέρι
καὶ ἀγόρευε Γαρμπῆ,
ποῦ ὁ τάδες ὄλουωνε
στὸ στομάχι τους νὰ μπῆ.

Ἐκλογεῖς ἀγαπημένοι
ὅπως ἦτανε θὰ μένῃ
ἡ γλυκειὰ μας πατρίς,
μ' ὅποιος διάλος κ' ἂν μείνῃ
ἀπὸ τοὺς εἰσοστρεῖς.

Σ' ὄλους εὐχομῶ τοὺς φίλους
νὰ πιτύχουν τὸ σκοπὸ
κ' ὅ,τι θὰ μᾶς βγάλῃ ἢ τράτα
τὸ Σαββάτο θὰν τὰ πῶ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Δὲν μᾶς ἐφτάναν' οἱ σεισμοὶ
καὶ τ' ἄλλα μας κακὰ
παρὰ σὲ κρίσιμο στιγμῆ
μέσ' τὰ ἐκλογικὰ
ὅπου παντοῦ τρατάρεσαι
μὲ τοὺς πολιτικούς,
στὸ δρόμο κασιγάρεσαι
ἀπ' τοὺς Δημοτικούς.

Θέλων ὁ Παμεινώντας
νὰ βγάλῃ ἀπ' τὸ βυθὸ
τὸ Δῆμο ποῦ ἐδρεύει
τὴν Ἄνω Λειβαθῶ,
ἐφάρμοσε τὸ νόμο
γὰ τὰ Δημοτικά
κ' ἔβαλε μέσ' τὸ δρόμο
τώρα τὸ Δελακὰ
μαζὺ μετὰ τὸ Χρυσούλη
καὶ μετὰ τὸ Δόριζα
νὰ μᾶς κολλοῦν στὸ σβέρκο
ὡσὰν τὴν κόριζα.

Ὁ Βαγγελάκης κ' οἱ λοιποὶ
μαζὺ μετὰ τὸ Χρυσούλη,
ἀπὸ τί χώρα πῶρχεσαι
σοῦ πιάνον τὸ σακκοῦλι.
Κι' ἐτοῦτοι οἱ ἐξέχοντες
τοῦ Δήμου μαργαρίτες
θὰ σὲ φορολογήσουνε
νάχῃς καὶ προσφυρίτες.

Γνωρίζομε τὸ νόμο
ὡς μέτρο γενικὸ,
ἀλλὰ σ' αὐτὸν τὸ Δῆμο,
μεγάλον τὸ κακὸ !
Ὅλα μᾶς τὰ φορολογοῦν
ἴσια μετὰ τὸ βελόνι.
Μιλῶ καὶ γράφω τὰ σωστὰ.
Ἐπῆραν ἔντεκα λεφτὰ
γὰ ἓνα πανταλόνι.

Ἐμεῖς λέμε νὰ παύσουν
πλέον τὰ πείσματά τους,
χωρὶς νὰ ζημιωθοῦνε
νὰ πάψῃ τὸ κακὸ.
Νὰ πάρουν τὰ λεφτὰ τους
καὶ νὰ ξεφορτωθοῦνε
τὸν κάθε χωρικὸ.
Ἐὰν ὅμως ἀφήσουνε
τὸ πρᾶμα ἐδεδέτσι
ἃς τὰ ξεδιάλυθουνε
μαζὺ μετὰ τὸ Μπουτσέστη.

Δὲν ξέρω ποῖς ἐζούλεψε
τὸ φέυτιν' ὄνομά μου,
ποῦ τῶχ' ἀπὸ τὸν Πάπο μου
δῶρο καὶ μπανάνα μου,
καὶ ἔπ' αὐτὸ εἶπε τὸ ἔμπροσ
ἔγραψε παραμυθὶ
νέστιμο, σὰν ἀνάλατο
βρασμένο κολοκῆθι !

Χωριάτης.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἐπιστολῶν αἰτίνες κατὰ χι-
λιάδας ἔρχονται ἐξ ἄλλων τῶν μερῶν
τοῦ ἐξωτερικοῦ, παρακινούσαι τοὺς συμ-
πολίτας νὰ ψηφίσωσι τοὺς Βενιζελικούς
ὑποψηφίους, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου
τῆς Ἀνορθώσεως, δὲν παύουσιν οἱ ἐν
τῇ ξένῃ συμπατριῶται καὶ τηλεγραφικῶς
νὰ καθιστῶσι γνωστὴν τὴν ἐπιθυ-
μίαν των.

Ἐκτὸς τῶν πρώτων δημοσιευθέντων,
ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην
καὶ τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματα.

ΕΚ ΒΡΑΪΛΛΑΣ

Ἰατρον Ἰγγλέσων Τρίκαρδον
Ἀργοστόλιον

Ἰκετεύομεν Κεφαλλῆνας
ψηφίσουν βενιζελικούς πρὸς
τιμὴν ἔθνους καὶ ἱκανοποιή-
σιν ἐλλήνων εὐρισκομένων
ἐνταῦθα.

Σόλων Δρακόπουλος, Παναγῆς Ἀν-
τύπας, Ἰωάννης Ματσούκης, Γεράσι-
μος Κουταβᾶς, Σπύρος Μπαμπιάτης,
Παναγῆς Χαροκόπος, Γεράσιμος Ἄντι-
νος, Ἀνδρέας Μάνος, Παρασκευᾶς Τρω-
ϊάνος, Γεώργιος Σίμος, Γιάνκος Τσου-
κάτος, Σωκράτης Γεωργιάδης, Νίκος
Τσουκάτος, Ἀγγελάκης Κουτονίκος, Πε-
ρικλῆς Δρακούλης.

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐφημερίδας Ζιζάνιον Ἀ-
ναμόρφωσιν, Φιλελεύθερον.
Ἀργοστόλιον.

Ἐξορκίζομεν συμπολίτας
μας ψηφίσωσι βενιζελικούς
σώσαντας φιλιάνην μας πα-
τριίδα. Ἀναδείξαντας αὐτὴν
κράτος, πατάξαντας παλαι-
κομματισμόν. Οὕτω ἐνισχύ-
σατε πεποιθῆσαι ὅτι θὰ ἐν-
νέλωμεν.

Γιανουλάτος, Μηνιάτης, Ἀντίπας,
Ἄννινος, Ζερβός, Ραφτόπουλος, Πα-
τρίκιος, Κομποθέρας, Κοκολάτος, Τσε-
λέντης, Τσαγκαράτος, Χαροκόπος, Μα-
κέτος, Μανροκέφαλος, Ἰγγλέσης, Ροσό-
λμος, Βλάχος, Βασιλάτος, Καραντινός,
Μεταξάτος, Λιβαδάς, Βανδώρος, Μενε-
γάτος, Τρωγιάνος, Ἀγγελάτος, Πανᾶς,
Ἀμπατιέλος, Γαζῆς, καὶ σύμπασα πα-
τριῶτα Κεφαλλήνων.

ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Βινιεράτον, Ἀναμόρφωσιν,
Δημοσίαν Κεντρικὴν Βουλιαδικὴν
Ἀργοστόλιον.

Πενικὴ δυνεῖς ἀπὸ τῶν
δεληότῃτος Κεφαλλήνων ἐκ-
τάκτως ἐνελεθούσα, ἀπεθά-

οῖσεν ἀπευθύνῃ εὐχὴν εἰς ἀ-
δελφούς Κεφαλλῆνας ὅπως
ὑποστηρίξωσιν εἰς προσεχεῖς
ἐκλογὰς Βενιζελικούς ὑποψι-
φίους, ὅπως δυννηθῇ ἡ Κυβέρ-
νησις νὰ περατωθῇ τὸ ἔθνο
σωτήριον πρόγραμμα τῆς.

Ὁ προεδρεύων

Σπύρος Φραγκισκάτος.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Νικόλαος Γαβριελάτος Δρ. 25. Ἰ-
εραμ. Γερμανός Μακρῆς ἠγούμενος
Θεμάτων 25. Ὀλυβία Θ. Κουλουμπῆ 15.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Οἱ ἀδελφοὶ Λιβερᾶται ἐξ Ἄδεν
Φρ. 500.

Ὁ κ. Ρωμάνος ἐξ εἰσφορῶν Παρι-
σίων 10,615.

Ἐκ Γαλαξίου τῆς Ρωμανίας, Ἄθαν.
Ἀθανασούλης 500. Σπυρ. Βαλλιανά-
τος 100. Σπυρ. Καλλιγᾶς 50. Νικόλ.
Κουρβισιάνος 200.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἐκ διαφόρων
νέων συνεισφορῶν 407. Ἡ Ἀδελφότης
τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεφαλλήνων 7,500
Ὁ Χαρίλαος Καβαδίας ἐκ Νικόλ-
σσι τῆς Σιδηρίας 150. Φρ.

Ἐκ Μασσαλίας ὁ Θεόδ. Ἀσσάνης
Φρ. 100.

Ἐκ Παρισίων ὁ Γουλιέλμος Πέλιγκ,
ὑπάλληλος τοῦ κ. Ρωμάνου Φρ. 50.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς εὐγενεῖς συμπολίτας ὡς
καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὁμοσπύτους συμ-
μερισθέντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ
θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς καὶ φιλοστόρ-
γου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐκφρά-
ζομεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν βα-
θεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Ληξούριον 6 Μαρτίου 1912.

Ἡ οἰκογένεια

Γ. Μαντζαβίνου Κολέντη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς Νίφι Θη-
ναίας, σεβαστὸς συμπολίτης ὁ Ἰωάννης
Χαλκιάς δικηγόρος.

— Ἀπόψε δίδεται ἡ τελευταία παρᾶς
τασις τοῦ θιάσου μετὰ τὰ Παναθήνια
τοῦ 1908 εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀμιμητος
ὁ κ. Πλέσος ἐξ Ἑλλάδος ἡγετῆς Πειραιῆς.

— Ἐὰν ἀποταχῶσι τὸν ἐλπίαν πολ-
λοὶ συμπολίται ἀλλαγῶ διαμένοντες, ἵ-
να ἐξέλθῃ ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀκαταστάσεως
τῶν καὶ συντρέξωσι τὴν πατρίδα. Τοῦς
εὐχαριστοῦμεν τοῦ

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ